

Heimferðin: Aberdeen — Kirkwall — TórshavnOrð og myndir:
Jan Müller

Aftaná eina goða niðurferð og aftaná eina frálíka viku í Aberdeen vórðu seglini sett aftur sunnudagin tann 27. juni kl. 16, og sluppin helt út í hav.

Meðan vit vóru 18 mans á niðurferðini vóru vit nú bert 15 mans við heimaftur. Tað var av besta veðri, tá vit vórðu losaðir út úr havnini. Hann var lagur landsynningur — eitt lítið lot.

Inni á bryggjuni stóðu teir og veitraðu: Skarðhamar og Poulsen, ið vóru komnir oman í Upperdock at siga sluppini farvæl.

Komin nakað út um Aberdeen varð kosin sett móti Fair Isle, ein oyggj, sum liggur millum Hetland og Orknovggjarnar. Ætlanin var at fara til Kirkwall at taka olju og proviant til heimferðina.

Ikki var ferðin tann mesta — eini 4 til 6 mil. — nú vit sigldu norður við skotsku strondini. Meðan kosin varð sett vórðu eisini vaktirnar settar. Sjalvur skuldi eg vera á hundavaktini tvs. frá kl. 4 til 8 á morgni.

Mjørki

Tað var kjaftsvart í mjørka, nú sluppin spakuliga sigldi norðureftir. Neyðugt var ti at halda vakt frammi í gron. Samstundis varð eisini blást við tokluðurinum.

Seinni lætti so mjørkin aftur. Tíðliga mánamorgunin fingi vit ættina undan. Morgunvaktin setti ti fokkuna tvørtur um skipið. Spili-

Egil Simonsen og Helgi Justinussen hyggja at, meðan Leivur Nielsen setir bót á fokkuna

Tvørtur um hav í besta veðri

bummur varð settur til og skjott stóð tvørfokkan full í vindi. Nú vit nærkaðust Fair Isle, varð kosin sett beint móti Kirkwall. Vindurin var minkaður aftur, so vit máttu fyrri tað mesta klára okkum við motorinum.

Sluppin var í Kirkwall sent

mánakvöldið. Seglini vórðu tikin niður og Westward Ho lá við bryggju í Kirkwall fyrri nattina.

Har steðgaðu vit til tisdagin. Tá fingi vit olju og proviant, og um kl. 16 seinnapartin helt sluppin út úr Kirkwall fyrst við kós móti

Westray Firth og síðani út í hav við kós móti Borðini.

Tað var ikki komin ein dropi av himni allan túrin til nú vit skuldu fara avstað. Tá tók hann at oysregna í ein goðan tíma. So sleit i, og veðrið gjordist av tí allar vakrasta. Stílli, so vit máttu klára okkum við motor-

orkuni. Ikki fyrr enn seint tiskvöldið vórðu seglini sett. Hann var landnyrdingur vestan — vit fingi ættina beint inn á svinaryggjin.

Lívið umborð gekk sína vanligu gongd: á vakt, í koyggjuni og til skaffing í salongini. Onkur nýtti høvi at triva í okkurt lesandi, meðan aðrir tóku ein sjavs. Og so var sjálvsagt nógv at siga frá.

Leiðin gekk nú yvir landgrunnin Hetlandsmeigin og tvørtur um Hetlandsrennuna og inn á føroyska landgrunnin.

I Havn hóskvöldið

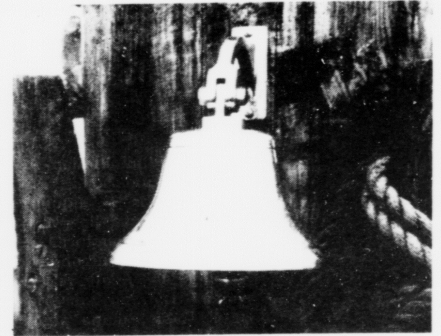
Ikki var ferðin tann mesta, tí vindurin var litil. Seint mikukvöldið varð kosin sett móti Sandoyarbanka. Ætlanin var at royna krill- og ætirolið, sum varð við á túrinum.

Nú sást nógur fuglur, og seinnapartin mikudagin móttu vit 10 grindhvalum, ið skuldu sama veg sum vit — norðureftir. Nu var so roynt at nærkast hvalunum fyrri at moguleiki kundi vera at taka myndir og filma hvalirnar.

Tá hetta var gjørt var aftur sett full ferð á motorin. Nu vit nærkaðust Føroyum gjordist meira frískligt, og veðurmenninir søgdu eisini frá meira vindi. Ætlanin at royna trolíð á hesum sinni varð av ongum, tí veðrið var ikki heilt til vildar.

Út á seinnapartin hósdagin sou vit fyrstu landoddarnar. Fyrsta landið, ið dagaði undan í havsbrúnni, var Dimun.

Nú var so mikið av vindi, at ferðin mundi vera um 6-7

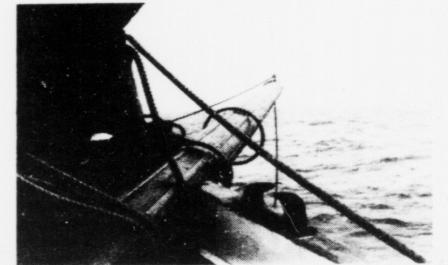

Farið verður avstað — ringt verður við skipsklókuni

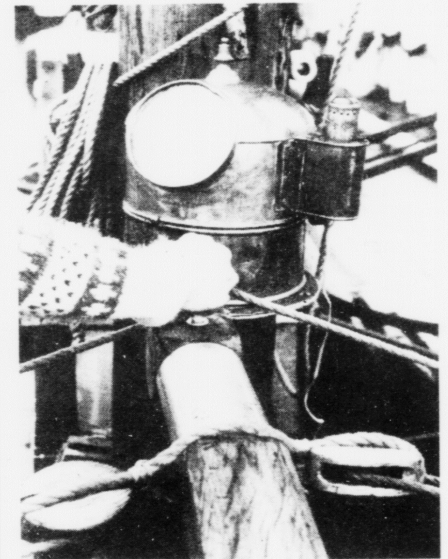
Heimferðin

Vit prenta her seinasta partin av »slupptúrinum« í Aberdeen í summar.

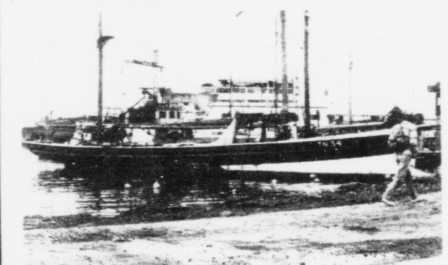
Aður hava vit greitt frá niðurferðini og frá tíðini, tá sluppin lá við bryggju í Aberdeen. Í dag leggja vit frá aftur landi og halda leiðina til Føroya. Á heimvegnum steðga vit eitt samdøgur í Orknovggjunum.

Sluppin stevnir út í hav aftur

Kosin er sett móti Føroyum

Heima aftur. Sluppin á Vestaruvág

Mesanurin

Stórsegil og toppsegil

Fokka og klivari

